

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Jaroslavy Skoumalové a Bc. Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce **VDI Meta – výrobní družstvo invalidů**, družstva se sídlem v Ostravě – Vítkovicích, 1. máje 670/128, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, Joštova 8, za účasti Fondu národního majetku České republiky, se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 42, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 16.8.2004 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9.6.2004, č.j. 2R 20/04-Hr, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13.2.2004, č.j. VZ/S208/03-153/509/04-Bar. Dne 16.6.2004 bylo doručeno žalovanému rozhodnutí č.j. 2R 20/04-Hr ze dne 9.6.2004, kterým předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále ÚOHS) ve správním řízení o rozkladu podaném žalobcem proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13.2.2004, č.j. VZ/S208/03-153/509/04-Bar, ve věci přezkoumání úkonů účastníka řízení – zadavatele Fondu národního majetku České republiky, Rašínovo nábřeží 42, 128 00 Praha 2, IČ: 41692918 (dále jen zadavatel), učiněných při zadání veřejné zakázky na „výběr dodavatele prací v rámci řešení revitalizace území v Moravskoslezském kraji společností DIAMO, státní podnik, odštěpný závod ODRA, se sídlem Ostrava-Vítkovice, Sirotčí-1145/7, Projekt č. 07/02 na odstranění ekologických škod

na krajině, „Rekultivace území Rudná, 5. stavba, Rekultivace podél ulice Poslanecké“, zamítl žalobcem podaný rozklad a potvrdil napadené rozhodnutí ÚOHS VZ/S208/03-153/509/04-Bar ze dne 13.2.2004.

Tato rozhodnutí považuje žalobce za nesprávná s tím, že těmito rozhodnutími bylo omezeno jeho právo účastnit se hospodářské soutěže tak, jak předpokládá § 41 zákona č. 513/91 Sb., Obchodního zákoníku, v platném znění. Shora citovanými rozhodnutími žalovaného byl žalobce přímo zkrácen na svých právech, a to proto, že zadavatel Fond národního majetku ČR vyloučil žalobce z další účasti v obchodní veřejné soutěži na „výběr dodavatele prací v rámci řešení revitalizace území v Moravskoslezském kraji společnosti DIAMO, státní podnik, odštěpný závod ODRA, se sídlem Ostrava-Vítkovice, Sirotčí 1145/7, Projekt č. 07/02 na odstranění ekologických škod na krajině, „Rekultivace území Rudná, 5. stavba, Rekultivace podél ulice Poslanecké“.

Zadavatel vyhlásil obchodní veřejnou soutěž, a to zveřejněním v Obchodním věstníku č. 14/03 pod značkou 168900-14/03 „Rekultivace území Rudná, 5. stavba, Rekultivace podél ulice Poslanecké“ podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, které se zúčastnil žalobce se svojí nabídkou ze dne 24.6.2003. Na základě rozhodnutí zadavatele této obchodní veřejné soutěže se nabídka žalobce umístila na třetím místě. Protože proti rozhodnutí zadavatele byly podány námitky a následně návrhy na přezkoumání rozhodnutí o námitkách k ÚOHS, zahájil tento správní orgán správní řízení a v rámci tohoto řízení zrušil rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, ve kterém mj. konstatoval, že nabídka žalobce není úplná a uložil zadavateli provést nový výběr a znovu posoudit všechny podané nabídky.

Zadavatel na základě rozhodnutí ÚOHS ze dne 9.10.2003 znovu posoudil a hodnotil všechny podané nabídky a dne 26.11.2003 bylo doručeno žalobci Oznámení rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče – žalobce z další účasti v obchodní veřejné soutěži ze dne 24.11.2003. Důvodem vyloučení byla neúplnost jeho nabídky, spočívající v tom, že žalobce náležitě neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů, když jeho výpis z obchodního rejstříku neobsahoval všechny předměty podnikání nezbytné pro plnění předmětu veřejné zakázky. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 12.12.2003 a následně návrh na přezkoumání zamítavého rozhodnutí o námitkách k ÚOHS, a to dne 16.12.2003.

Na základě návrhu žalobce zahájil ÚOHS dnem 18.12.2003 správní řízení ve věci přezkoumání rozhodnutí o námitkách orgánem dohledu, jehož účastníkem byli žalobce i zadavatel, Fond národního majetku České republiky, Rašínovo nábřeží 42, 128 00 Praha 2, IČ: 41692918. Toto správní řízení bylo ukončeno rozhodnutím č.j. VZ/S208/03-153/509/04-Bar ze dne 13.2.2004, kterým byl návrh podaný žalobcem zamítnut a rozhodnutí zadavatele FNM ČR o vyloučení žalobce z další účasti v obchodní veřejné soutěži potvrzeno. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a ani v tomto správním řízení o rozkladu podaném dne 5.3.2004 nebylo žalobci vyhověno, napadené rozhodnutí č.j. VZ/S208/03-153/509/04-Bar ze dne 13.2.2004 bylo předsedou úřadu potvrzeno a podaný rozklad byl zamítnut. Toto rozhodnutí okamžikem doručení FNM ČR a žalobci nabylo právní moci, tzn. že žalobce vyčerpal všechny řádné opravné prostředky.

S výroky rozhodnutí ÚOHS č.j. VZ/S208/03-153/509/04-Bar ze dne 13.2.2004, kterým byl návrh žalobce zamítnut a rozhodnutí zadavatele o vyloučení žalobce z OVS potvrzeno a předsedy úřadu č.j. 2R 20/04-Hr ze dne 9.6.2004, kterým bylo napadené

rozhodnutí potvrzeno a podaný rozklad zamítnut, žalobce nesouhlasí. Dle názoru žalobce správní orgán při svém rozhodování nesprávně posoudil právní stav, a to z následujících důvodů: Při posuzování úplnosti nabídky žalobce z hlediska splnění kvalifikačních předpokladů stanovených zákonem č. 199/94 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, je nutno vycházet z ustanovení § 2b) odst. 1) písm. a) citovaného zákona v návaznosti na § 2c) odst. 1) tohoto zákona, která ukládají uchazeči, aby prokázal splnění kvalifikačních předpokladů dokladem o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku. Žalobce je toho názoru, že tuto povinnost splnil. S právním názorem správního orgánu, že v předloženém výpisu z obchodního rejstříku musí být zapsána všechna živnostenská oprávnění a když tato oprávnění zapsána nejsou, neprokázal žalobce oprávnění k podnikání ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, žalobce zásadně nesouhlasil. Dle § 10 odst. 1) písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v platném znění, vzniká oprávnění provozovat živnost právnickým osobám již zapsaným do obchodního rejstříku u ohlašovacích živností dnem ohlášení nebo, pokud je v ohlášení uveden, pozdější den vzniku živnostenského oprávnění, tímto dnem. Dle § 10 odst. 2) písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v platném znění, je průkazem živnostenského oprávnění živnostenský list osvědčující splnění podmínek stanovených tímto zákonem, nikoliv zápis do obchodního rejstříku. Podle § 2b odst. 1 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, kvalifikační předpoklady pro plnění veřejné zakázky splňuje uchazeč, který má příslušné oprávnění k podnikání. Ve smyslu § 2c odst. 1 shora uvedeného zákona prokazuje uchazeč splnění kvalifikačních předpokladů dokladem o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku. Dokladem o příslušném podnikatelském oprávnění je úřední listina opravňující podnikat, vydaná na základě živnostenského zákona nebo jiného speciálního zákona, který se týká úpravy podnikání, jež nemá charakter živnosti. Živnostenské oprávnění podle zákona č. 455/1991 Sb., je chápáno jako subjektivní právo podnikatele provozovat živnost, které je odlišováno od průkazu tohoto práva, kterým je živnostenský list u ohlašovacích živností a koncesní listina u koncesních živností. Oprávnění podnikat vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o vydání koncesní listiny nebo dnem vydání jiného živnostenského oprávnění (§ 10 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., v platném znění). Dokladem o podnikání ve smyslu § 2c odst. 1 písm. a) zákona je tedy prvotní doklad o tomto podnikání, doložený v nabídce v originále nebo v ověřené kopii, nikoliv zápis živnosti v obchodním rejstříku. Výpis z obchodního rejstříku je dokladem o vzniku uchazeče, a to ve smyslu § 225 obchodního zákoníku. To znamená, že smyslem předkládání výpisu z obchodního rejstříku ve smyslu § 2c odst. 1 zákona je prokázání existence uchazeče, nikoliv prokázání jeho živnostenských oprávnění. Tato skutečnost vyplývá z ustanovení § 2b odst. 1 písm. a) citovaného zákona, který výslovně říká, že kvalifikační předpoklady pro plnění veřejné zakázky splňuje uchazeč, který má příslušné oprávnění k podnikání. Toto oprávnění k podnikání žalobce VDI Meta – výrobní družstvo invalidů prokazatelně má a ve své nabídce doložil. Argumentaci žalovaného, že zákon č. 199/94 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, v § 2c odst. 1) pro prokázání splnění předmětného kvalifikačního předpokladu požaduje kumulativní naplnění obou těchto skutečností – tedy jak předložení dokladu o oprávnění k podnikání, tak také předložení výpisu z obchodního rejstříku obsahujícího relevantní informace pro splnění tohoto kvalifikačního předpokladu považoval žalobce za příliš extenzivní výklad citovaného ustanovení. V § 2c odst. 1 písm. a) stanoví citovaný zákon pouze to, že „Uchazeč prokazuje splnění kvalifikačních předpokladů uvedených v § 2b odst. 1 písm. a) dokladem o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku a čestným prohlášením k písmenům b) až f)“. Bližší upřesnění toho,

9
6

které (relevantní) informace musí výpis z obchodního rejstříku obsahovat, není nikde v zákoně č. 199/94 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, specifikováno. Nikde v zákoně č. 199/94 Sb. v platném znění není stanoveno, že v obchodním rejstříku musí být v předmětu podnikání zapsány všechny živnostenské listy, které uchazeč vlastní, jinak bude z OVS vyloučen. Povinnost podat bez zbytečného odkladu návrh na zápis změn do obchodního rejstříku ukládá podnikateli § 31 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění. Nesplnění této povinnosti není nikde v obchodním zákoníku ani v živnostenském zákonu sankcionováno a nemá samozřejmě za následek zánik platnosti živnostenského listu (s výjimkou § 10 odst. (7) zákona č. 455/91 Sb., živnostenský zákon, v platném znění, při překročení 90-ti denní lhůty pro podání návrhu na zápis do OR, což však není případ žalobce, neboť žalobce není nově vzniklá firma - § 10 odst. (6) téhož zákona). Pokud by tedy zadavatel požadoval, aby všechna oprávnění k podnikání byla zapsána v předmětu podnikání v obchodním rejstříku, musel by tento požadavek explicitně uvést buď ve zveřejněných podmínkách OVS nebo v zadávací dokumentaci. Tam však žádný takový požadavek uveden nebyl. Žalobce měl tedy za to, že doklady, které předložil ve své nabídce (živnostenské listy a výpis z obchodního rejstříku), jsou zcela v souladu s ustanoveními § 2b odst. 1 písm. a) a § 2c odst. 1 zákona č. 199/94 Sb., v platném znění, a že právní posouzení tohoto případu, na základě kterého správní orgán rozhodl, je nesprávné.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce ve své žalobě napadá správnost právního názoru, na němž se zakládá rozhodnutí žalovaného i následně rozhodnutí předsedy Úřadu, že k prokázání splnění kvalifikačních předpokladů podle ustanovení § 2c odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), musí uchazeč předložit doklad o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku, ve kterém musí být zapsána všechna živnostenská oprávnění uchazeče vztahující se k předmětu veřejné zakázky. Žalobce dovozuje, že dle ustanovení § 10 odst. 2 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), je průkazem živnostenského oprávnění živnostenský list osvědčující splnění podmínek stanovených tímto zákonem. Dokladem o podnikání ve smyslu § 2c odst. 1 zákona je tedy dle jeho názoru prvotní doklad o tomto podnikání, doložený v nabídce v originále nebo v ověřené kopii, nikoliv zápis živnosti v obchodním rejstříku. Výpis z obchodního rejstříku je pouze dokladem o vzniku uchazeče ve smyslu ustanovení § 225 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a smyslem jeho předkládání je tak prokázání existence uchazeče, nikoliv prokázání jeho živnostenských oprávnění. Tato skutečnost dle názoru žalobce vyplývá z ustanovení § 2b odst. 1 písm. a) zákona, podle kterého kvalifikační předpoklady pro plnění veřejné zakázky splňuje uchazeč, který má příslušné oprávnění k podnikání. Vzhledem k tomu, že ve své nabídce předložil příslušné živnostenské listy jako doklady o oprávnění k podnikání, i výpis z obchodního rejstříku, žalobce je přesvědčen, že svou povinnost splnil. Výklad žalovaného považuje v této souvislosti za příliš extenzivní. V závěru své žaloby žalobce požaduje, aby soud vydal rozsudek, kterým se obě napadená rozhodnutí zrušují. Současně žalobce navrhuje, aby této žalobě byl přiznán odkladný účinek vzhledem k tomu, že ukončení obchodní veřejné soutěže na základě pravomocného rozhodnutí předsedy Úřadu by mělo pro žalobce nezvratně následky a znamenalo by pro něj nenahraditelnou újmu.

Dále k argumentaci žalobce uvedl, že zákon v ustanovení § 2c odst. 1 požaduje, aby uchazeči v nabídkách prokázali splnění kvalifikačního předpokladu podle ustanovení § 2b odst. 1 písm. a) zákona dokladem o oprávnění k podnikání (tedy průkazy živnostenského oprávnění podle ustanovení § 10 odst. 2 písm. a) živnostenského zákona – živnostenskými listy), včetně výpisu z obchodního rejstříku. Nelze proto souhlasit s argumentem žalobce, že

smyslem předkládání výpisu z obchodního rejstříku ve smyslu ustanovení § 2c odst. 1 zákona je pouze prokázání existence uchazeče, nikoliv prokázání živnostenských oprávnění, neboť zákon v citovaném ustanovení pro prokázání splnění předmětného kvalifikačního předpokladu požaduje kumulativní naplnění obou těchto skutečností – tedy jak předložení dokladu o oprávnění k podnikání, tak také předložení výpisu z obchodního rejstříku obsahujícího relevantní informace pro splnění tohoto kvalifikačního předpokladu.

Žalobce v žalobě dovozuje, že zákon v žádném svém ustanovení výslovně neuvádí, které „relevantní“ informace má výpis z obchodního rejstříku obsahovat, a tedy tvrdí, že nebylo nutné mít v obchodním rejstříku zapsána všechna živnostenská oprávnění. K tomu žalovaný uvádí, že vzhledem k tomu, že zákon předložení výpisu z obchodního rejstříku požaduje právě pro prokázání splnění kvalifikačního předpokladu podle ustanovení § 2b odst. 1 písm. a) zákona (tedy pro prokázání skutečnosti, že uchazeč má oprávnění k podnikání odpovídající předmětu plnění veřejné zakázky), je nezbytné, aby předmětný výpis obsahoval takové informace, ze kterých by bylo možné otázku splnění tohoto kvalifikačního předpokladu ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce posoudit. Nutnost mít v obchodním rejstříku zapsány činnosti, ke kterým mají uchazeči oprávnění k podnikání, a které se současně vztahují k předmětu plnění veřejné zakázky, tedy vyplývá přímo z ustanovení § 2c odst. 1 zákona („uchazeč prokazuje splnění kvalifikačních předpokladů uvedených v § 2b odst. 1 písm. a) dokladem o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku, ...“), a proto tvrzení žalobce, že předmětný požadavek na obsah výpisu z obchodního rejstříku nevyplývá ze zákona, stejně jako jeho námitka, že zadavatel měl tento požadavek výslovně uvést v zadávací dokumentaci, je irelevantní.

Tím, že žalobce ve své nabídce nedoložil zákonem požadovaný výpis z obchodního rejstříku, který by obsahoval úplné informace o jeho předmětech podnikání vztahujících se k plnění veřejné zakázky, neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů v souladu se zákonem a zadavatel tedy postupoval správně, když jej vyloučil z další účasti v soutěži. Napadená rozhodnutí, kterými byl tento postup zadavatele potvrzen, proto žalovaný považuje rovněž za správná a učiněná v souladu se zákonem.

Ze shora uvedených důvodů proto žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Zúčastněná osoba – Fond národního majetku České republiky ve svém vyjádření uvedl, že jako zadavatel veřejné zakázky, na výběr dodavatele prací v rámci řešení revitalizace území v Moravskoslezském kraji rozhodl dne 24.11.2003 dle zákona č. 199/1994 Sb. o vyloučení žalobce z další účasti v obchodní veřejné soutěži, a to z důvodu, že žalobce, jako uchazeč, neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů daných ust. § 2b odst. 1 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb. Námitky, podané žalobcem proti tomuto rozhodnutí FNM ČR v přezkumném řízení neshledal důvodnými a rozhodnutím ze dne 8.12.2003 námitkám nevyhověl.

Ve správním řízení Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 13.12.2003 návrh žalobce na přezkoumání rozhodnutí FNM ČR zamítl z důvodu, že tímto rozhodnutím nedošlo k porušení zákona č. 199/1994 Sb. a rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 9.6.2004 bylo napadené rozhodnutí ÚOHZ potvrzeno.

Námítky žalobce směřují proti tomu, že při posuzování jeho námitek, jak výše uvedeno a následných rozhodnutí, nebyl správně posouzen právní stav. Žalobce je toho názoru, že při posuzování úplnosti jeho nabídky splnil kvalifikační předpoklady dané ust. § 2b) odst. 1 písm. a), 2c odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb.

FNM ČR s názorem žalobce nesouhlasí a uvádí, že se plně ztotožňuje s právním názorem žalovaného.

Dle ust. § 2b odst. 1 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb. splňuje kvalifikační předpoklady uchazeč, který má příslušné oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku. Žalobce, jako uchazeč v účasti v obchodní veřejné soutěži ve své nabídce předložil živnostenské oprávnění k předmětům podnikání „koupě za účelem jeho dalšího prodeje a prodej“, „inženýrská činnost v investiční výstavbě“, „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“, „přípravné práce pro stavby“, a „projektová činnost ve výstavbě“. Ve výpise z obchodního rejstříku ze dne 29.5.2003 měl žalobce zapsán jako předmět podnikání pouze „koupě za účelem jeho dalšího prodeje a prodej“, nikoli ostatní činnosti. Nabídka neobsahovala ani žádné další listiny, které by prokazovaly, že jako uchazeč učinil kroky k nápravě, tedy, že by před podáním nabídky podal návrh na zápis příslušných údajů do obchodního rejstříku.

Z díkce ust. § 2b zákona č. 199/1994 Sb., vyplývá, že kvalifikační předpoklady pro plnění veřejné zakázky splňuje uchazeč, který má příslušné oprávnění k podnikání, avšak splnění kvalifikačních předpokladů uchazeč dle § 2c odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., prokazuje dokladem o oprávnění podnikání včetně výpisu z obchodního rejstříku. Je nepochybným, že pro prokázání splnění kvalifikačního předpokladu požaduje citovaný zákon kumulativní naplnění obou skutečností, a že v žádném případě výpis z obchodního rejstříku není jen jako doklad o existenci uchazeče, jak se žalobce snaží předložení obchodního rejstříku odůvodnit.

Z výše uvedené právní argumentace je nepochybným, žaloba je nedůvodná, a proto FNM ČR navrhuje, aby soud pro nedůvodnost žalobu zamítl.

Krajský soud v Brně si dále od žalovaného vyžádal předložení kompletního spisového materiálu k věci se vztahujícího. Součástí správního spisu jsou zejména zadávací dokumentace k veřejné zakázce na výběr dodavatele prací v rámci řešení revitalizace území v Moravsko-slezském kraji společnosti DIAMO, s.p. odštěpný závod ODRA ze dne 31.3.2003, vyhlášení obchodní veřejné soutěže na výběr dodavatele těchto prací ze dne 31.3.2003, zprávu z jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek, č.j. 241/3928/03 z 21.11.2003, rozhodnutí zadavatele o vyloučení 4 uchazečů z další účasti v obchodní veřejné soutěži, č.j. 213/57/2003 z 24.11.2003, rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. VZ/S208/03-153/509/04-Bar, ze dne 13.2.2004 a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. RR 20/04-Hr, ze dne 9.6.2004, které nabylo právní moci 16.6.2004.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadené správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a to v rozsahu jeho napadení žalobou (§ 71 odst. 1, písm. d) soudního řádu správního – dále jen s.ř.s., § 75 odst. 2, věta první s.ř.s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, když s tímto postupem žádný z účastníků nevyslovil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Žalobce ve své žalobě napadl v rámci své jediné žalobní námitky správnost právního názoru, na němž se zakládá rozhodnutí prvostupňového správního orgánu i následně žalovaného, že k prokázání splnění kvalifikačních předpokladů podle ust. § 2c odst. 1 zák. č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon), musí uchazeč předložit doklad o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku, ve kterém musí být zapsána všechna živnostenská oprávnění uchazeče vztahující se k předmětu veřejné zakázky. Dokladem o podnikání ve smyslu § 2c odst. 1 zákona je tedy dle jeho názoru prvotní doklad o tomto podnikání, doložený v nabídce v originále nebo v ověřené kopii, nikoliv zápis živnosti v obchodním rejstříku. K uvedené žalobní námitce je třeba uvést, že zákon ust. § 2c odst. 1 požaduje, aby uchazeči v nabídkách prokázali splnění kvalifikačního předpokladu podle ust. § 2b odst. 1 písm. a) zákona dokladem o oprávnění k podnikání (tedy průkazy živnostenského oprávnění podle ust. § 10 odst. 2 písm. a) z živnostenského zákona – živnostenskými listy), včetně výpisů z obchodního rejstříku. V tomto případě je třeba jednoznačně souhlasit s argumentací žalovaného a také třeba vycházet ze smyslu a účelu zákona o zadávání veřejných zakázek, v tom, že smyslem předkládání výpisů z obchodního rejstříku v souladu ust. § 2c odst. 1 zákona není pouze prokázání existence uchazeče, ale prokázání živnostenských oprávnění, neboť zákon v citovaném ustanovení pro prokázání splnění předmětného kvalifikačního předpokladu požaduje kumulativní naplnění obou těchto skutečností. Jedná se tedy o předložení jak dokladů o oprávnění k podnikání (živnostenského listu), tak také předložení výpisů z obchodního rejstříku obsahujícího relevantní informace pro splnění tohoto kvalifikačního předpokladu. Nutnost mít v obchodním rejstříku zapsány činnosti, ke kterým mají uchazeči oprávnění k podnikání, a které se současně vztahují k předmětu plnění veřejné zakázky, tedy vyplývá přímo z ust. § 2c odst. 1 zákona, a proto tvrzení žalobce, že předmětný požadavek na obsah výpisů z obchodního rejstříku nevyplývá ze zákona, stejně jako jeho námitka, že zadavatel měl tento požadavek výslovně uvést v zadávací dokumentaci, je irelevantní. Nelze požadovat po zadavateli, aby uvedený požadavek výslovně uvedl v zadávací dokumentaci, když tato skutečnost jednoznačně vyplývá z ust. § 2c odst. 1 zákona. Také je třeba poukázat na zprávu z jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek ze dne 21.11.2003, která je obsahem spisového materiálu, ze které vyplývá, že zadavatel přijal celkem 8 nabídek uchazečů. Ani v jednom případě kromě žalobce se však nevyskytl uvedený nedostatek. V tomto případě se soud zcela ztotožňuje s právní argumentací žalovaného a s ohledem na shora uvedené považuje žalobní námitku jako nedůvodnou.

Podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal námitky uplatněné v žalobě za důvodné, nezbylo mu, než žalobu rozsudkem zamítnout.

Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nákladech tohoto řízení mezi účastníky, se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V projednávané věci byl, posuzováno z procesního hlediska, žalobce zcela neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké

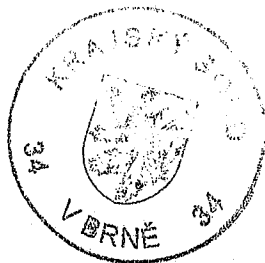
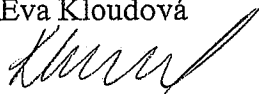
náklady vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Pokud jde o výrok III. rozsudku, zde soud vycházel z dikce ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. Dle tohoto ustanovení má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žádná z okolností tímto ustanovením předpokládaných v dané věci nenastala, rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 31.10.2005

Za správnost vyhotovení:
Eva Kloudová

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu